

Minden munkahely fontos

Javulást csak a fellendülés hozhat

Hogyan értékeli a helyzetet a legilletékesebb helyen, a Munkaügyi Minisztériumban?

– Anélkül, hogy túlbecsülnénk az utóbbi hónapokban történeteket, egy relatíve kedvező folyamat tényeiről számolhatok be – tájékoztat Nagy Judit, a Munkaerőpiaci Elemzések és Előrejelzések Osztályának vezetője. – A félév, tehát június végére kerekén 657 ezerre csökkent a regisztrált munkanélküliek száma. Ez a februári maximumhoz képest több, mint 47 ezerrel kevesebb állásnékülit jelent. Jó jel az is, hogy az Ön által említett, a munkanélküliségtől legjobban sújtott megyékben és egyes régiókban is nőtt az állásba kerültek száma. Az év elejéhez viszonyítva, június végére a legnagyobb mértékű, kedvező változást Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében tapasztaltuk: négy hónap alatt több, mint 8 ezer fővel csökkent a regisztrált munkanélküliek száma. Mindezek pozitív jelzések, amikre érdemes felfigyelni, de hiba lenne azt hinni, hogy már gyökeres fordulat kezdődött ezen a területen. Bárcsak itt tartanánk!

Mit mutatnak a legfrissebb tapasztalatok és az ország többi területére vonatkozó adatok, összefüggések?

– A munkanélküliség nem átmeneti jelenség, hanem tartós együttjárója a piacgazdaságnak, ezért számolni kell vele. Erre utal az a tény is, hogy a júniusban ellátott 476 ezer munkanélküli 63 százaléka már több, mint egy fél

A napokban jelent meg a KSH-nak a létminimumról szóló jelentése. Ez arról ad számot, hogy már több, mint 2 millió honfitársunk él a létminimum alatt, azaz jövedelme nem éri el a lakossági átlagjövedelem 60 százalékát. E helyzet kialakulásában a legnagyobb szerepet az aktív keresők számának rohamos csökkenése, azaz a munkahelyek százezreinek megszűnése, a robbanásszerű munkanélküliség játszotta. Az állásokat veszített és nyilvántartottak száma 1993 elejére országosan túlhaladta a 700 ezret. Am ennél is aggasztóbb a kép, ha az egyes térségek helyzetét nézzük. Sopron és környékét például Mátészalka, illetve Szerencs vidékével összehasonlítva nyolcszoros különbséget mutatnak a számok, ez utóbbiak terhére. Egyes régiók túlzás nélkül nevezhetők válságövezetnek.

éve, 31 százaléka pedig ennél is hosszabb ideje részesül járadékban. A tartós munkanélküliségre lehet következtetni abból a tényből is, hogy növekszik azok száma, akik már nem kapnak járadékot, hanem az önkormányzatok útján részesülnek jövedelem-pótló támogatásban. Most több mint 80 ezer ilyen kérelmezőről tudunk. Ez a létszám 11 ezerrel több, mint májusban volt. Változatlanul a pályakezdő fiatalok közül a munkanélküli, az összes nyilvántartott állástalanok 8 százalékát teszik ki. A legkevesebb állástalan a fiatal diplomások körében található: 2000 fő alatt van a számuk. Ezzel szemben a legtöbb pályakezdő, munkanélküli fiatal a szakmunkásképző, a szakiskolát végzetek körében található: 42 ezer ilyen fiatalról tudunk.

Milyen módon és eszközökkel igyekszik eny-

híteni a munkanélküliség nyomasztó gondjain a minisztérium?

– Hosszan lehetne sorolni azokat a módokat, eszközöket és formákat, amikkel megpróbáljuk felvenni a küzdelmet a munkanélküliség és annak hatása ellen – veszi át a szót Fülöp Edit tanácsos. – Ezek közül a legfontosabbnak a munkahelyteremtő beruházást tartjuk. Az elmúlt negyedévből elfogadott és ilyen célú pályázatok közel kétezer új munkahelyet ígérnek. Továbbra is arra törekszünk, hogy jelentős számban közhasznú munkára adjunk lehetőséget az állásnékülieknek. Szeretnénk elérni, hogy a mostani 37 ezerről 40 ezer fölé emelkedhessen azok száma, akik ebben a formában jutnak munkához. Támogatjuk azokat a munkanélkülieket, akik vállalkozóként szeretnének érvé-

nyesülni. Sokan élnek is ezzel a lehetőséggel.

Állandóan dolgozunk új formák és eszközök kialakításán és gyakorlati alkalmazásán. Reméljük, hogy ezek és az új pályázati lehetőségek, a meglévővel együtt enyhítenek a gondokon és jobb kilátást teremtenek a jövőre nézve. Természetesen tisztában kell lenni azzal, hogy igazi javulást és megoldást a nemzetgazdaság fellendülése hozhat. Azonban addig is biztosítanunk kell az önhibájukon kívül munka nélkül maradóknak a megélhetését és esélyt kell adnunk nekik – képzéssel, átképzéssel, foglalkoztatási eszközökkel a talpraállásra. Sürgető az önkormányzatokkal való szoros együttműködés, mert most csak velük együtt, közösen tudunk segíteni.

Éppen azon dolgozunk, hogy felkutassuk és összegezzük az ellátásból teljesen kiszorult problémáit és kidolgozzuk a helyzetüket javító megoldásokat. Ebben is számítunk az önkormányzatok cselekvő együttműködésére.

Jártak-e mostanában vidéki munkaközvetítő irodákban, hogy közvetlenül is észleljék a munkanélküliség gondjait?

– Az idén, sajnos nem jutottunk el eddig – vallja be Nagy Judit. – Legyen akármi, sok a munkánk, ezekre a látogatásokra feltétlenül és hamarosan sort kerítünk. Valóban csak így szerezhetők meg azok a tapasztalatok, közvetlen, inpressziók, amik munkánk további tökéletesítéséhez, a munkanélküliség elleni eredményes küzdelemhez nélkülözhetetlenek.

Maris János

Éljen a tapsolóknak

A minap gazdasági fórumra vártunk több neves személyiséget, állami tisztségviselőt. Nem faluszéli rendezvényről volt szó; értelmes, eligazító beszédre, a gazdasági összefüggések feltárására, a rossszű privatizáció felhomályosítására lettünk volna kíváncsiak.

Már javában tartott a fórum, amikor megérkezett az egyik önjelölt honatya, átvéve a pettyes homlokú Gorbacsov módszerét, hogy oldalbordáját is magával cipelte. Humorosa vette a figurát. Szórakoztatott. Átgondolt előadás helyett valóságos kortesbeszédet mondott, melyen valóban derülni lehetett.

Átbillent tehát masszív politikai petárdák robbantgatására, s ami természetesen is, a saját bizonyítvány jelesre fényesítésére. Nem halt bele senki. Sőt, választások közeledtével ez érthető gesztusnak is tekinthető.

Igaz, a hallgatóság sorából akadt azért olyan, aki szóvá tette, hogy ő egészen más közhangulatot tapasztal, mint ahogy az előadó azt bársonyszékéből látja. Talán a gazdaság szerkezeti hibái alapvetően befolyásolják a csökkenő nemzetgazdasági teljesítményt.

Nem nagy ügy – mondhatja bárki. Szóra is alig érdemes. Lehetséges, hogy a hosszú út fásasztoán hatott, így aztán a szakmai fórumra összegyűlt hallgatóságot inkább politikai nagygyűlésre emlékeztette az előadónk.

Jaj annak a gazdaságnak, amelyik ennyire politizál. Történelmi tapasztalatok bizonyították ezt nekünk. Megfeledeznénk róla? Vagy itt már (újra?) a hatalmat gyakorló politika ennyire beletenyere mindennapjainkba, hogy némi túlzással szólva, a reggeli imádság is pártjelszavakkal kezdődik? Mi lesz a választásokig?

És főleg, kinek hasznát? Gondol itt valaki ránk, halandó választópolgároknak?

Vagy csak tapsolóknak kellünk? Akkor már csak az éljen! éljen! következik.

Sz. Lukács Imre

Finn hét a magyar iskolákban

A Magyar–Finn Társaság 1993 őszére iskolai finn hetet hirdetett. A finn hét témája a finn természet, a természetvédelem, a természet jelenléte a művészetben. A finn hét ajánlott időpontját november 29. és december 6. közé tűzték ki. A Magyar–Finn Társaság ez alkalomból pályázatot és vetélkedőt is hirdetett az általános iskolák és a középiskolák tanulóinak.

Általános iskolások (6–14 évesek):

1. Képzőművészeti pályázat. A téma: a szampo, a Kalevala megjelölt énekei alapján. A technika: szabadon választott. A méret: rajz, festmény: A/3; szobor: postai kis csomagként küldhető. A jelentkezési határidő: 1993. szeptember 25.

Cím: Magyar–Finn Társaság, Hotel Helia 1133 Bp., Kárpát u. 62–64. A diákok jelentkezését az iskolák továbbítják a Magyar–Finn Társaságnak. A pályaművek postázásának határideje: 1993. november 1. Cím: Újpesti Gyermek és Ifjúsági Ház, 1042 Budapest, István út 17–19. A küldeményre írják rá: SZAMPO. Eredményhirdetés: a pályaművek kiállítását követően december 4-én vagy 5-én. A pályázat jelíge.

2. Vetélkedő. A téma: a Kalevala, az állatok és a növények a Kalevalában. A jelentkezési határidő: 1993. szeptember 25. A diákok jelentkezését az előbbiekhöz hasonlóan az iskolák küldik. A vetélkedők időpontjai és helyszínei: iskolai döntők – tetszés szerint az ősz folyamán (októberben–novemberben); megyei/területi döntők (a jelentkezők számától függően) – november 27-én, vagy 28-án a megyeszékhelyeken, vagy vállalkozó finn baráti körök-nél; országos döntő – december 4-én, vagy 5-én Budapesten.

Középiskolások (14–18 évesek): Vetélkedő. A téma: a finn természet, a természet és környezetvédelem. A jelentkezési határidő: 1993. szeptember 25. A diákok jelentkezését az iskolák küldik. Az időpontok egyeznek az általános iskolások vetélkedőjével.

A jelentkezőlapokat a Somogyi Könyvtár Gáspár Zoltán utcai (7. sz.) fiókkönyvtárhoz is el lehet juttatni. Kellő számú jelentkező esetén szegedi előselejtezőt rendeznek.

(Folytatás az 1. oldalról.)

A Szél utca tegnap csendes volt. A rendőrség reggel 7 óra előtt néhány perccel vonult el a helyszínről, s fotóriporter kollégámmal már a sérült gépkocsit sem láthattuk az udvaron. Úgy kellett „kinyomozni” a tett színhelyét, mivel a rendőrség sem a sérített család nevét, sem a ház számát nem hozta nyilvánosságra. A családi házak sorából kitűnt a nagy méretezett épület – a tulajdonos egykor gépkocsiszerezőként garázsost húzott az udvar hosszában; az utcafronttól nem tudtuk megállapítani, hogy 3, 4, vagy 5 parkolóhely van-e az épületben. Később hazatért a károsult család egyik hölgy tagja (nem tudjuk kideríteni, hogy a feleség, vagy élettárs-e), aki a maga során szintén szűksza-

Így figyelmeztetnek a „fiúk”?

A kézigránáttól a kutya vonítani szokott

vúnak bizonyult: – Ne haragudjon, nem tudok semmit mondani. A két kutya őrizte házból reggel óta nem tartózkodhatott senki, mivel az újságok a postaládába gyűrve várták a kiemelését.

Az egyik szomszéd így kommentálta az eseményeket: – Fölijedtem, azt hittem, repülő bombáznak, s csak az ablakból figyeltem a sürgősforgást. Egész éjjel égett a vilány – ennyit tudok.

V. Lászlóné, aki átellenben lakik, imígy emlékezett: – Durranást hallottunk, utána a farkaskutya vonítani kezdett.

Férje, aki az általuk lakott házban született, nagy munkában van: kerítést épít. Töszomszédságukban húz el a Szegedet kerülő műút, ami nagyon zavarja őket, s véleménye szerint értékét veszti az örökölt telek. Az egyik Sancer-tó és az épülő műút szorítása mellett még közbejött ez a kézigránát-ügy is...

A körülöttük lakók jó szomszédnak tartják a károsult családot. Gy. László kb. 10 éve építtette házát a gépkocsijavító-műhellyel együtt, s nagyon sok megrendelése volt. Dolgozott. Senki sem tudja,

még feltételezések szintjén sem, hogy mi vezethetett a vasárnap éjszakai eseményekhez.

Egyéb forrásokból tudomásunkra jutott, hogy Gy. László szakmát váltott: gépkocsijavítás helyett benzinkutat nyitott a forgalmas E75-ös út mellett. A kőolajtermékek forgalmazása körüli országos bonyodalmak ismeretében fölsem merjük teteleznit, hogy a Szél utcai történések ezzel lehetnek kapcsolatba.

Pataki Sándor

Nincs menekülthullám

A Határőrség semmiféle menekülthullámot nem tapasztal – közölte a Határőrség szóvivője. Krisán Attila ezredes elmondta: a hét végén mindössze öt felnőtt és négy gyermek kért ideiglenes védelmet a délszláv államokból, és a megelőző napokban is elvétve találkoztak menekülőkkel. Augusztusban összesen 56-an kértek ideiglenes védelmet és ez idő alatt 16-an tértek vissza hazájukba. A magyar–délszláv „zöldhatár” is csendes. A hét végén 107 határsértőt

fogtak el, nagy többségük román állampolgár volt és szokás szerint Ausztriába igyekezett. Az osztrák hatóságok 17, Magyarországról érkezett határsértőt küldtek vissza. A magyar Határőrség több mint 6000 külföldi állampolgár beléptetését tagadta meg a szükséges beutazási feltételek hiánya miatt. Ezen kívül a határőrök 12 nagy értékű lopott személyautó kivételét akadályozták meg az országból.

(Folytatás az 1. oldalról.)

A Pick Rt. jogi képviselője kifejtette, hogy a névhasználat ebben az ügyben csak másodlagos kérdés, a pénzre megy a játék. Az örökösök a kárpótlási törvényt igyekeznek kijátszani. Megemlítette, hogy felmerült már az 5 millió dolláros követelés is. (Állítólag az összeg elfogadható lenne volna a gyár számára, a pénz nem viszont nem. Forintra gondoltak...) Példaként említette a fővárosi bíróság ítéletét, amely a Herz örökösök hasonló keresetét elutasította.

A felperes ügyvédje visszadobta a labdát: a Herz lezármasztott időközben megváltoztatták nevüket, ilyen formán a névviselet nem sértheti őket. A jogi képviselők a hasonló esetek jogi kimenetelén szépen elvitatkoztak

Kutyaszorítóban a szalámigyár

Pick-pech

egy darabig. Bizonyítási eljárást egyikük sem kért, így a városi bíróság kimondhatta a perben a végső szót.

A bíróság a Pick Rt.-t eltiltotta a névhasználatától, felszólította a céget, hogy 6 hónapon belül változtassa meg azt.

Az indoklást dr. Szeghő Katalin két részre választotta, ez megfelelt az alperesek védekezési stratégiájának. Az egyik: kaphatott-e kártérítést Pick Jenő? A másik pedig az, hogy valóban elvált-e egymástól a kereskedelmi és a családi név. Két tanú is vallotta,

hogy tudomása szerint kapott 40000 ezer forintot és havi 4000 forint járadékot az egykori gyáros. Csakhogy ők ezt másoktól hallották, erre semmi bizonyíték nem akadt. Rádásul ellentmond ennek az állításnak, hogy Pick Jenő utolsó éveit egy szeretkórházban töltötte, tengette. Lánya csomagjainak eladásából tartotta fenn magát. És erre van tanú.

A cég jó hírneve elválaszthatatlan a családtól és viszont. Ezek függetlenek nem lehetnek. Érdekes módon a szalámigyár évtizedeken át nem

használta ezt a nevet. Vajon miért vette most fel, ha nem azért, mert jól cseng a piacon a Pick név? A védjegy egy másik per tárgya lehet. Lesz? A bírónő nem hagyta szó nélkül a megjegyzést, miszerint az örökösök a kárpótlási törvényt akarják kijátszani. Hogy megnyerték a pert az önmagában egy fillér anyagi haszonnal nem jár. Más kérdés, hogy leülhetnek a felek tárgyalni a jövőt illetően.

Az ítélet nem jogerős.

V. Fekete Sándor

NE KERESGÉLJEN!

SZEGED, STEFÁNIA 10., SAJTÓHÁZ ITT FELADHATJA HIRDETÉSÉT, REGGEL 7-TŐL ESTE 7-IG! DÉLMAGYARORSZÁG